

**UBND QUẬN LONG BIÊN
TRƯỜNG MẦM NON THẠCH CẦU**

BÀI DỰ THI
**VIẾT VỀ GƯƠNG ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN,
NGƯỜI TỐT, VIỆC TỐT NĂM 2023**

Tên tác phẩm: Điều giản dị của cô lao công trường tôi - Cô Lê Thị
Phương.

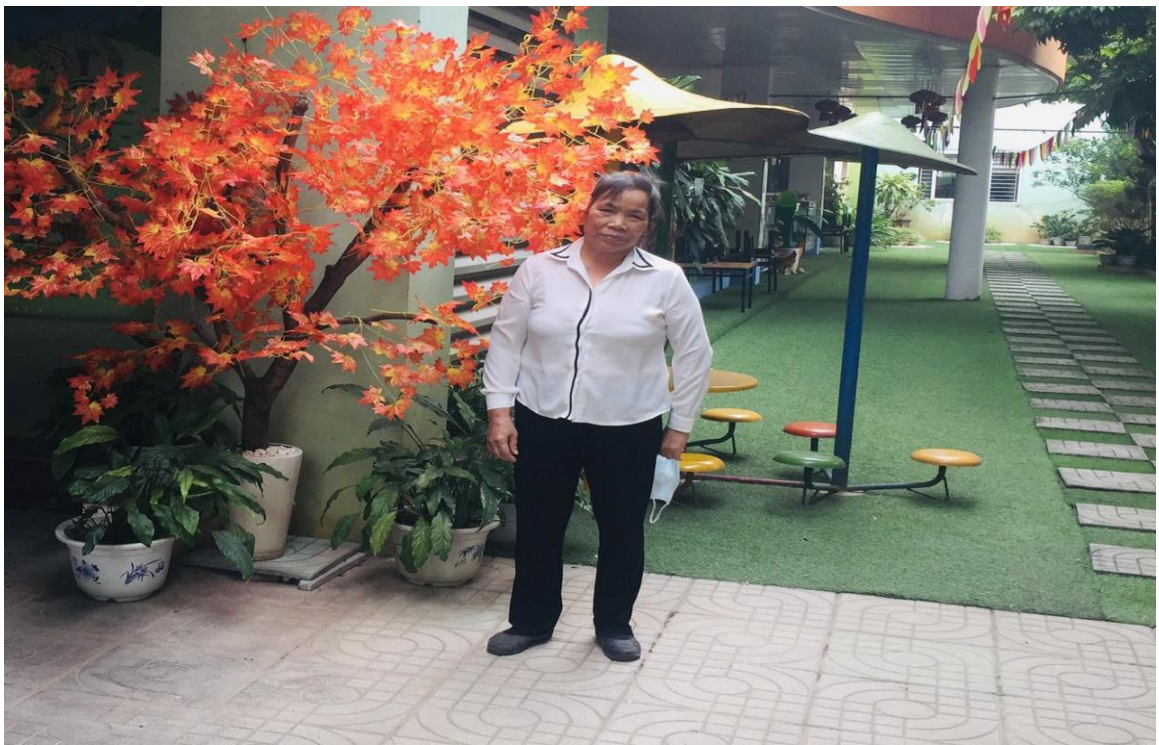
Tên tác giả bài viết: Hoàng Thị Phương Loan - Giáo viên

Đơn vị công tác: Trường mầm non Thạch Cầu

Long Biên, tháng 02/2023

TẤM GƯƠNG NGƯỜI TỐT VIỆC TỐT "ĐIỀU GIẢN DỊ CỦA CÔ LAO CÔNG TRƯỜNG TÔI"

Giữa bộn bề lo toan của cuộc sống, có bao giờ chúng ta dừng lại một chút để chiêm nghiệm những điều rất đỗi bình dị, thiết thực hay không? Có những con người không màu mè, hào nhoáng mà cứ âm thầm hàng ngày, hàng giờ tô điểm cho đời bằng những việc làm tận tâm, thâm lặng và rất bình dị. Đó chính là cô lao công trường tôi – Cô Lê Thị Phương. Đến với trường mầm non Thạch Cầu - Quận Long Biên thân yêu của chúng tôi quý vị sẽ được hòa mình vào một trong những ngôi trường có không gian xanh mát. Với nhiều cây xanh, hoa cỏ giúp cho sân trường luôn rực rỡ sắc màu. Thiên nhiên tươi đẹp như những sợi dây kết nối tình cảm yêu thương, gắn gũi giữa cán bộ, giáo viên, nhân viên, các bậc phụ huynh học sinh, các cháu và tạo nên sự thân thiện của ngôi trường mầm non Thạch Cầu. Để có một môi trường xanh – sạch – đẹp – an toàn – thân thiện như vậy chính là nhờ công sức không nhỏ của cô Lê Thị Phương – Nhân viên lao công.

(Cô Lê Thị Phương – Nhân viên lao công)

Cô Lê Thị Phương sinh ngày 27/12/1959 tại Phù Chẩn – Từ Sơn - Bắc Ninh trong một gia đình nông dân. Gia đình cô có năm chị em, cô là người chị cả trong gia đình. Cô luôn phụ giúp cha mẹ quán xuyến công việc nhà và chăm lo cho các em. Năm 2005 cô lấy chồng và sinh sống tại Tổ 1 – Phường Long Biên – quận Long Biên – Hà Nội. Hoàn cảnh gia đình chồng cô cũng hết sức khó khăn. Chồng cô bị câm bẩm sinh và không có công ăn việc làm ổn định. Cô phải chăm chỉ làm

công nhân môi trường tại công ty vệ sinh môi trường Thăng Long để chăm lo cho gia đình. Không lâu sau chồng cô bệnh nặng qua đời để lại cho cô 2 cô con gái . Năm nay cô đã ngoài sáu mươi tuổi rồi. Ở tuổi này rất nhiều người đã được nghỉ ngơi , an dưỡng bên con cháu nhưng với cô điều đó còn xa vời lắm. Hai cô con gái đã trưởng thành và lấy chồng xa, một mình cô sống tại căn nhà nhỏ và gắn bó với công việc lao công để nuôi sống bản thân. Nước da của cô đen sạm đi vì nắng, vì gió. Mái tóc cô đã có những sợi điểm bạc- bạc vì tuổi, bạc vì những vất vả, sương gió trong cuộc đời. Nhưng lúc nào cũng nở nụ cười tươi ,ánh mắt luôn ngập tràn những điều hi vọng và những ước mơ.

Bắt đầu làm việc tại trường từ năm 2016, đến nay cô Phương đã có hơn 6 năm gắn bó với nhà trường. Công việc hàng ngày là dọn dẹp vệ sinh khuôn viên của trường với các dãy lớp học, các phòng chức năng và khu sân vườn trong trường để duy trì không gian sân trường luôn sạch sẽ, thoáng mát .Cô rất chăm chỉ làm việc. Bao giờ cũng vậy, buổi sáng sớm nào cô cũng quét trường rất đúng giờ và quét rất sạch. Hàng ngày cô lao công ở trường thường bắt đầu công việc khi mọi người vẫn còn đang giấc ngủ ngon, có lẽ cô đã chấp nhận những niềm vui nhỏ, sự ngọt ngào của giấc ngủ còn dang dở để đem đến một sự ngọt ngào khác lớn hơn cho tất cả cô và trò trường mầm non Thạch Cầu. Đó là cái ngọt ngào được cảm nhận khi mỗi sớm mai thức dậy bước đến trường, thấy các hành lang, vỉa hè xung quanh trường đã sạch bóng tinh tươm, cả cô và trò được tận hưởng không khí trong lành sạch sẽ, thoang thoảng mùi hương của các loài hoa xung quanh trường. Tiếng chổi loẹt quẹt của cô vang lên trong yên tĩnh. Lúc cô làm việc, cô rất chú tâm và bao giờ cũng hoàn thành tốt công việc của mình.

Ảnh: cô Phương quét dọn sân trường

Ngày nào cũng vậy, khi chúng tôi có mặt ở trường cũng bắt gặp 1 người phụ nữ đang miệt mài quét dọn từng chiếc lá trên sân cỏ để chờ các bé đến vui chơi được sạch sẽ. Sân cỏ phía trong trường đã sạch, cô lại tiếp tục ra phía sân quanh trường để quét dọn lá của cây sấu đang rụng hoặc trút xuống sau những trận gió và cơn mưa lớn đêm qua. Công việc đôi khi người ngoài nhìn vào còn có phần nản vì cứ quét lá lại rụng xuống nhưng với sự cần mẫn của cô, sân trường vẫn luôn sạch sẽ mỗi khi các bé đến trường.

Ảnh: cô Phương quét dọn hành lang

Cô cần mẫn làm việc âm thầm và lặng lẽ, tránh làm sao khỏi những phút chạnh lòng do công việc đặc biệt của mình, nhưng để cô và trò được tận hưởng không khí thật trong lành, môi trường sạch sẽ từ các khu vui chơi, các góc thiên nhiên từng lớp, ...cho đến toàn khu vực quanh trường, qua từng ngõ ngách. Vẫn biết rằng ai cũng phải tham gia vào một nghề nào đó theo sự phân công của xã hội để cùng nhau lao động dựng xây đất nước bằng công sức của mình, nhưng tôi vẫn thấy thương những người lao công nhất. Đó là nghề vất vả nhất trong các nghề vất vả... Và cũng thật tuyệt vời khi ta biết được những con người ấy đã vượt lên khó khăn và luôn có trách nhiệm cao với công việc vì một môi trường trong sạch chung cho cả nhà trường.

Không những đảm nhiệm việc quét dọn sân trường mà người chăm sóc cây hoa trong vườn trường hay các chậu cây cảnh hành lang cũng chính nhờ bàn tay cô.

Ngắm vườn hoa với những bông hoa đang rung rinh trước gió đón ánh nắng hè cùng nhau khoe sắc tỏa hương là lúc chúng tôi lại càng thấy công việc của cô ý nghĩa biết bao. Có phải ai chăm cây cũng sẽ ra hoa, chỉ khi “*đủ nắng hoa mới nở, đủ yêu thương hạnh phúc sẽ đông đầy*”.Màu xanh mát và tươi tốt của vườn trường có được là nhờ bàn tay chăm chỉ cần mẫn của cô lao công Phương.

Ảnh: cô Phương chăm sóc các bồn hoa

Đặc biệt trong đợt dịch Covid, mặc dù các cháu học sinh phải nghỉ học sớm để phòng, tránh dịch Covid 19 song với sự yêu mến ngôi trường của mình, cô Phương vẫn sắp xếp thời gian để được chăm sóc vườn hoa, cây cối trong vườn trường “*Nếu không được chăm cây, cô thấy mệt và thấy thiếu thiếu điều gì đó*” tâm sự của cô khi nói chuyện với mọi người.

Cô còn tham gia tích cực trong công tác tăng gia sản xuất, bởi cô nghĩ sinh ra và lớn lên trên mảnh đất nông nghiệp, dù Long Biên đã lên phường khá lâu nhưng hiện giờ vẫn rất còn nhiều người trồng rau, trồng hoa... là nguồn thu nhập chính. Là một người có kinh nghiệm trong trồng trọt cô chia sẻ với mọi người cách trồng các loại rau trồng sạch đảm bảo sức khỏe . Có những khi trời nắng gắt, mồ hôi ướt áo nhưng ánh mắt cô vẫn lấp lánh niềm vui. Vào những ngày trường có sự kiện hay chuẩn bị đón đoàn kiểm tra cô luôn sẵn lòng đi sớm, về muộn, tăng giờ

làm để cùng cán bộ giáo viên trong trường chuẩn bị tốt, tạo một trường học luôn xanh tươi, sạch đẹp mà không một chút nản hay so bì công việc với người khác.

Ảnh: cô Phương chăm sóc vườn rau

Có lần, tôi trò chuyện với cô, tôi hỏi cô rằng vì sao cô lại chọn nghề lao công thì cô đã không ngần ngại mà chia sẻ với tôi rằng: cô thấy mỗi nghề đều có lợi ích, đều cống hiến cho xã hội theo những cách riêng và mặc dù nhiều người không thích công việc này, cô vẫn rất vui vẻ và tự hào. Lời chia sẻ của cô khiến tôi càng trân trọng và yêu mến cô cùng bao người lao công khác hơn. Công việc tuy khá vất vả nhưng cô luôn suy nghĩ: “ Công việc tuy tầm thường nhưng đã góp phần làm cho nhà trường xanh, sạch, đẹp hơn thì cô thấy trong lòng vui và hạnh phúc lắm” .

Cô không chỉ chăm chỉ mà còn rất tốt bụng. Có lần khi cô quét rác, nhặt được ba lô hay quần áo của các cháu học sinh bỏ quên, cô liền mang để gọn trong phòng bảo vệ để phụ huynh đến nhận lại. Mỗi khi thấy học sinh vứt rác bừa bãi Cô cũng nhẹ nhàng gọi ra nhắc nhở, hay khi bắt gặp học sinh lấy đồ của bạn hoặc nhặt được đồ của bạn khác cô cũng gọi ra nhẹ nhàng khuyên nhủ để em học sinh đó trả lại đồ cho bạn. Chính nhờ sự chất phác , thật thà mà cô được tập thể nhà trường và phụ huynh học sinh vô cùng yêu quý và kính trọng. Đặc biệt là các em nhỏ mỗi khi gặp các cháu nhỏ trong trường, các cháu thường dừng lại, khoanh tay chào: “Cháu chào bà ạ” cô thấy rất vui.

Ảnh: Các bé chào hỏi cô lễ phép.

Nói về cô lao công đặc biệt này, Ban Giám Hiệu nhà trường cũng như các đồng chí giáo viên nhân viên đều nhận thấy rằng: Cô Phương là một tấm gương điển hình về sự tận tụy, khiêm tốn, bao dung thật phi thường. Trong công việc cô luôn hết mình, ở đời thường cô luôn hòa đồng và giúp đỡ mọi người xung quanh, đặc biệt là luôn vượt qua khó khăn để hoàn thành tốt mọi việc. Chúng ta cứ nghĩ rằng nghề lao công, công việc tưởng chừng đơn giản nhưng ẩn chứa trong đó bao sự nhọc nhằn, vất vả.

Ảnh: cô Phương nhận hoa chúc mừng nhân ngày 20/11

Ngoài niềm vui trong công việc, sau những giờ làm việc về nhà cô lại có niềm vui quay quần bên con cháu. Tuy hai cô con gái của cô lấy chồng xa nhưng vẫn thường xuyên gọi điện và thăm hỏi. Thịnh thoảng lại đưa các cháu lên chơi với bà, tiếng cười nói của trẻ thơ khiến cô quên đi những nhọc nhằn của cuộc sống. Hàng xóm láng giềng ai cũng yêu quý cô bởi sự giản dị, gần gũi, thân thiện hết lòng vì mọi người.

Ảnh cô Phương bên con cháu

Cô giúp tôi hiểu ra được bao điều tốt đẹp trong cuộc sống. Có thể nói hầu hết những người làm nghề lao công đều có một điều kiện khó khăn giống nhau, nhưng đó lại là điều để ta thêm kính yêu và cảm phục về sự trong sạch, lương thiện ở nhân cách của họ. Từ những người lao động bình dị chân chính ấy những người lao công đã cho chúng ta bài học về sự cần cù trong lao động. Thật đúng như Bác Hồ đã từng nói nghề nào trong xã hội này cũng cao quý miễn mình sống bằng sức lao động của mình trong khuôn khổ pháp luật. Không chỉ dạy ta tinh thần yêu lao động, người lao công còn cho ta bài học nhân cách làm người sống trung thực và một thái độ nhân ái “*mình vì mọi người*”. Dẫu biết rằng trong xã hội mỗi nghề đều có sự hy sinh và cống hiến đáng quý và đáng trân trọng. Song, có lẽ nghề lao công lại là công việc có sự cống hiến thầm lặng nhất, họ mang lại một không gian trong lành và không có ô nhiễm. Nghĩ về cô, chúng tôi luôn có một ước mong nho nhỏ rằng, khi bình minh một ngày mới bắt đầu, được dạo bước trong sân trường sạch

đẹp, được tận hưởng cảm giác trong lành mát mẻ của buổi sớm mai, xin ai đó đừng vô tâm thả rác tự do coi như là điều mình đương nhiên được hưởng. Hãy nhớ rằng, đằng sau đó là nỗi vất vả thẫm lặng của những lao công đang ngày đêm giữ gìn làm đẹp cho ngôi trường của chúng ta. Hãy làm tiếp những công việc tốt, những hành động đẹp để góp phần giúp cho môi trường sống quanh ta tươi mới và trong lành hơn.

Cô Phương cũng như bao người lao động bình dị khác, họ không muốn nêu tên, nêu thành tích bởi đó họ coi đó là trách nhiệm, nghĩa vụ công hiến. Nghề lao công mang vẻ đẹp thẫm lặng mà không cần trang sức, hoa gấm nào tô điểm vì họ xứng đáng được trân trọng. Chúc Cô luôn mạnh khỏe, công tác tốt, luôn hoàn thành sứ mệnh của mình là những người tô điểm mái trường mầm non Thạch Cầu thân yêu.

Người viết

Hoàng Thị Phương Loan